

Hodnocení oponenta bakalářské práce

Autor práce	Barbora Miklíčková		
Název práce	Využití principů tradičního lidového oděvu v současném designu		
Obor/forma studia	Multimédia a design, ateliér Design oděvu, PS	Rok	2022-2023
Autor posudku	Mgr. Zuzana Dedík Šidlíková, Ph. D.		

Parametr	Váha	Hodnocení
1. Naplnění tématu a rozsah práce	30	a
2. Nastavení cílů a metod práce	40	c
3. Úroveň teoretické části práce	50	b
4. Úroveň analytické části práce	50	d
5. Úroveň projektové části práce	50	a
6. Splnění cíle práce	60	b
7. Struktura a logika textu	40	a
8. Kvalita zdrojů a práce s nimi v textu	40	b
9. Inovativnost, kreativita a využitelnost návrhů	30	b
10. Jazyková a formální úroveň práce	30	a
Návrh hodnocení dle váženého průměru	1,50	B

Ve Zlíně dne <<<datum>>>

Podpis:

2.6.23

Posudok na bakalársku prácu Barbory Miklíčkovej

Cieľom úvodných kapitol je definovať pojmy ako dizajn a tradícia, ktoré majú byť teoretickým zhodnotením vybranej problematiky. Nie je tu však najšťastnejšia práca s pôvodnými zdrojmi, po vyňatí často strácajú kontext a autorka ešte nemá takú skúsenosť, aby ich zmysluplne zasadila do textu a sledovala svoj zámer. Pojmy ako *dizajn* a *tradícia* dáva do určitého protikladu a venuje sa ich výkladu, je to ale naozaj tak? V texte je pre mňa ťažko pochopiteľný význam tradície pre autorku. Je to „ľud“ (vlast' Mánesovho diela)? Vidíme ho v nových ideách Arts and Crafts a jeho remesle? Čo to, podľa vlastných slov, znamená? Z domáceho územia autorka vyberá niekoľko vzorových inštitúcií ako: ÚĽUV, Svaz československého diela, Krásnu jizbu, Dům uměleckého průmyslu (Prečo ten? Nešlo len o budovu v ktorej sídlilo vydavateľstvo Družstevní práce, ktorému patrila Krásná jizba a neskôr tu sídlil aj ÚĽUV?). Čo ich prepája, naozaj ľudová tvorba? Nie je mi jasné, či sa autorka trochu v inštitucionálnej histórii vybraných subjektov nestráca (odporúčam prečítať knihu Krásna jizba DP). Do akej miery ciele autorky napĺňa SČSD v prepájaní ľudového a moderných cieľov je tiež otázne. Pýtam sa ale, kde zostali napríklad v tomto smere významné spoločnosti ako Artěl, Detva, Zádruha a mnohé ďalšie? (Aspoň zmienka!) Možno tu chýbali len jasnejšie stanovené ciele, každopádne obsah zostáva pre mňa ako čitateľa nejasný a zmätočný.

V ďalšom bloku autorka vyberá príklady odevných dizajnérov/dizajnérok, ktorí ťažia zo svojich národných krojov a prvkov lokálneho odevu minulosti. Tieto atraktívne foto-editoriály vždy budili záujem nadšencov módy, minimálne od 70. rokov s rôznou intenzitou záujmu o tento fenomén.

Za pozitívne možno hodnotiť, že autorka si osobne prehliadla zbierky domácich múzeí a ich fotodokumentáciu.

Ďalšia časť práce sa venuje praktickému spracovaniu odevnej kolekcie. Hoci ide len o bakalársky stupeň, už na prvý pohľad ide o vcelku vyzretú prácu, s výtvarne jasným názorom. Otázka však je, ako k praktickému výstupu dozrela cez odborný teoretický výskum a či je vôbec takáto teoretická práca pre študentku zmysluplná. V prípade, že popisuje niektoré modely a práve mohla zvýrazniť súvislosť praktickej práce s výskumom, tak to autorka neurobí. (Príklad: s. 57, kde popisuje: „vzor proševu vznikl na základe práce s výšivkou získanou z depozitáre.“ Pričom čitateľ vôbec netuší o akú výšivku ide, z akého múzea, z akej pôvodnej oblasti. Na inom mieste je uvedená zas lokalita a dokonca číslo, ale nie názov múzea). Z môjho pohľadu to nie je dostatočne analytická práca, samozrejme je otázka, či na ňu vôbec takéto nároky (a obzvlášť v bakalárskom stupni) klášt'. Opis predmetov a výtvarná stránka práce je na úrovni.

Autorka píše o riziku zneužitia folklórnych prvkov, ale čo to vlastne je a čo to znamená pre ňu osobne?